

uheldige i § 3, 1, for saa vidt man der har søgt at give en Definition af, hvad der forstås ved fabrikmæssig drevne Værksteder, idet der navnlig derunder falder saadanne Anlæg, hvorved der inden Døre i industrielt Djemet tilvirkes Genstande, saafremt mindst 10 Arbejdere derved regelmæssigt beskæftiges. Dette Begreb: „fabrikmæssigt drevne Værksteder“ er temmelig ubestemt, og der er derfor opstaaet Dvske om at kunne bestemme det noget nærmere i Loven. Smidlertid tror jeg nok, at man kan gaa bort fra Bestemmelsen, saaledes som den er givet med 10 Arbejdere — det bliver altid et vilkaarlig valgt Tal, det skal jeg indromme — og at man da kan holde sig til Begrebet, saaledes som det har uddannet sig i Praksis hos os; det er et Begreb, der stammer fra Loven om Fabriktilsynet.

§ 9 er der saa Bestemmelsen om, hvorledes der skal forholdes med det Beløb, der tilkommer vedkommende Arbejder, om det skal udbetales til ham eller omsættes til en Livrente. Det er afhængigt af et Skøn, hvad man vil gøre, og der er forskellige Meninger desangaaende. Noget mene, at man skal gaa til en Livrente altid, andre, at man altid skal udbetale Kapitalen, atter andre mene, at der skal være en vis Nærække, for hvilken Reglen skal være den, at vedkommende Arbejder kan forlange at saa Kapitalen udbetalt og ikke behøver at finde sig i, at den omsættes. Jeg tror ikke, man skal gaa for meget bort fra Reglen om Udbetaling af Kapital. De Beløb, her bliver Tale om, blive i og for sig ikke saa forfækkelig store, det erkendes. Naar man for fuld Invaliditet sætter Beløbet til 4,800 Kr., vil i Tilfælde af delvis Invaliditet denne Udbetaling, Arbejderen faar, blive forholdsvis ringere og kunne gaa betydeligt ned. Der bør Hovedreglen være den, at Kapitalen udbetales til ham og at Arbejdsraadet kun faar en meget begrænset Myndighed til at omsætte Kapitalbeløbet i Livrente. — Om man saa har trukket Aldersgrænsen rigtigt, er atter et Spørgsmaal, men det er, som sagt, aldeles afhængigt af et Skøn.

Det ærede 2det Medlem for 9de Kredts udtalte sig endelig om Arbejdsraadet, der efter Forslaget her vil faa en meget stor Myndighed. Det ærede Medlem vilde mene, at man skulde tage et Arbejdsraad for hvert Amt eller Stift, saaledes at man ikke centraliserede Styrelsen af de Antiggende, der falde ind under Loven, under et enkelt Raad. Det vil jeg meget bestemt fraråde. Det gaar ikke an at decentralisere her ved en Lov af en saadan Bestaaffenhed som den foreliggende, hvor det gælder om, at de Regler,

der skulle følges, saa en vis Ensartethed over hele Landet. Bort Land er ikke saa stort, at vi behøve at stykke Arbejdsraadets Værning ud amtsvis eller stiftsvis, vi have en saa let Forbindelse hele Riget over, at vi let kunne samle Virksomheden paa eet Sted og derved opnaa store Fordele, navnlig ogsaa for Arbejderne, fordi Afgørelserne kun derved kunne opnaa den fornødne Ensartethed. — Om man ellers vil forsøge Arbejdsraadets Medlemsantal, eller, som der ogsaa har været Spørgsmaal om, forringe det, kan overvejes; jeg tror ikke, at man skal forringe det væsentligt fra det her foreslaede. Og for saa vidt det ærede 1ste Medlem for 8de Kredts (Breinholt-Bandborg) pegede paa, at man muligvis kunde ubelade Sygkassenspektøren af Arbejdsraadet, vil jeg bestemt fraråde det, fordi hele Ulykkesforskningen faar saa meget tilfelles med Sygkassens virksomhed, at jeg er vis paa, at Sygkassenspektøren bliver et aldeles uundværligt Medlem af Arbejdsraadet. — Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa Bestemmelsen i § 17, hvor der kræves, at samtlige Medlemmer af Arbejdsraadet skulle være til Stede for at tage Beslutning; jeg kan der give ham fuldstændig Ret i, at denne Bestemmelse er uheldig, jeg vilde meget foretrække, at man indskrænkede sig til blot at sætte en Bestemmelse ind om, at Ministeren foreskriver det nærmere om Arbejdsraadet.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg skal slutte med at anbefale det høje Ting at søge dette Lovforslag fremmet. Jeg vilde finde det i høj Grad ønskeligt, om det kunde lykkes at gennemføre det i indeværende Samling. Der er i Folketinget arbejdet paa Lovforslaget med stor Kraft og med overordentlig megen Interesse, og ganske særlig er der jo ydet Bidrag i saa Henseende fra den ene af Forslagsstillerne — jeg tør vel nok fremdrage ham særlig her: den ærede Folketingsmand for Alborg (Bramsen). Man er fra alle Sider mødt til dette Arbejde med god Vilje og megen Iver, og derfor vilde det, forekommer det mig, være ganske overordentlig heldigt, om Sagen kunde naa til Afslutning endnu i denne Samling.

Formanden: Da Tiden er saa langt fremrykket, og der endnu er indtegnat en Række Talere, beder jeg de ærede følgende Talere om at koncentrere deres Udtalelser saa meget som muligt, for at vi kunne slutte denne Forhandling i Dag.

Stilling: Jeg skal fatte mig meget fort. — Maa jeg maasse begynde med at